

raader bestemt Lovudkastets Bestemmelse om en Forandring i den hidtil gjældende Vedligeholdelsespligt for de mindre Vandløbs Vedkommende, idet man gjør gjældende, at denne fra Arilds Tid har paahvilet visse bestemte Eiendomme, og at denne gamle Forpligtelse end yderligere er bleven fastslaaet ved Anordningen 29de Juli 1846 § 17 og indirekte ved Loven 17de Januar 1859 §§ 6 og 8, samt at denne Byrde staar i en vis naturlig Forbindelse med de Herligheder og Rettigheder, som netop de samme Eiendomme have til de dem tilhørende Vandløb, ligesom man ogsaa formener, at den nuværende Ordning frembyder færre Banke- ligheder og Besværligheder end efter Lovforslagets Bestemmelse i § 13, hvorefter Vedligeholdelsespligten ogsaa vil komme til at paahvile dem, der ikke ere Bredeiere, men som have Nytte og Interesse af Vandløbet i Overensstemmelse med Regelen ved Hovedvandløb.

Mindretallet (Mourier-Petersen, Orenbøll, P. Pedersen og S. Pedersen), der ønsker at præcisere, hvad isørigt allerede formentlig fremgaar af Lovforslagets § 5 (fr. §§ 24 og 25), at den nye Regel for Vedligeholdelsespligten af de mindre offentlige Vandløb alene skal komme til Anvendelse ved de fremtidige Reguleringer, har stillet Endringsforslaget Nr. 28, men forøvrigt maa vi holde paa Lovforslagets Regel som mere stemmende med Retfærdighed og Billighed, end den nuværende Ordning i flere Tilfælde vil befindes at være. Dernæst formener Mindretallet, at det mere kun er tilsyneladende, at Lovudkastet i § 13 forandrer Vedligeholdelsesbyrden ved de mindre offentlige Vandløb, og skulle vi i den Anledning gjøre følgende Bemærkninger:

Den oprindelige ved Frd. 29de Juli 1846 fastslaaede Deling af Vandløbene i større og mindre karakteriserer udtrykkelig de første som værende under det Offentliges Kontrol, de sidste derimod som ikke hørende derunder, og det er selvfølgelig herpaa og ikke paa Navnet større og mindre, at Vægten skal lægges.

Frd. af 29de Juli 1846 § 17 fastsætter, at ved de kontrollerede Vandløb skal Byrden ved Reguleringen og Vedligeholdelsen fordeles paa de Gæere, der have Nytte af disse, uanset om de ere Bredeiere eller ikke, fordi der vil kunne foresalde større Arbejder, som have Indflydelse paa mere end Bredeierens eget Land; derimod er ved samme Frd. fastslaaet, at ved de ikke kontrollerede Vandløb maa der kun indtages som foretages større Arbejder uden Godtgjørelse (§ 43 Post 5), hvorfor Vedligeholdelsesbyrden ogsaa fornuftigvis er bleven lagt alene paa Bredeierne, idet kun disse kunne antages at have Nytten deraf ved disse smaa Vandløb.

Svis det indlertid findes nødvendigt at foretage større Arbejder (§ 43 Post 6), blive disse

at betale af dem, der ønske det. Altsaa har formentlig Frd. af 29de Juli 1846 i Principet helt igjennem godkendt som Hovedregel, at de, der have Nytte af Uvandsingsforetagender, ogsaa skulle bære Byrden ved dem, idet Frd. kun for de ukontrollerede Vandløb og vistnok alene af rent praktiske Grunde har paalagt Bredeierne Vedligeholdelsesbyrden. — Ved Lov af 17de Januar 1859 bleve de mindre Vandløb atter delte i to Kategorier, hvoraf den ene skulde kontrolleres af vedkommende Kommuneraad, den anden fremdeles være ukontrolleret. Lovens Detail-Bestemmelser om disse kontrollerede mindre Vandløb, navnlig med Hensyn til Udstrækningen af de Arbejder, der kunne udføres og med Hensyn til Fordelingen af Vedligeholdelsesbyrden, ere altsaa ikke klare, thi medens §§ 6 og 8 synes at antyde, at den skete foranvante Inddeling kun skal have til Følge, at der tilveiebringes et regelmæssigt Eftersyn med de kontrollerede mindre Vandløb, og altsaa ikke, at Vandløbet maa underkastes større Forandringer, eller at Vedligeholdelsesbyrden maa fordeles anderledes; end Frd. af 1846 hjemler, saa fastslaaer dog § 6 in fine, at visse Udgifter f. Ex. til forberedende Undersøgelser, skulle repareres paa dem, der have Nytte deraf.

De i Lovudkastet under § 13 nævnte Vandløb ere alle underkastede det Offentliges Kontrol, hvad enten de ere større eller mindre, og der forudsættes tillige, at Vedligeholdelsen af disse Vandløb kan komme til at omfatte større Arbejder, der have Indflydelse paa andre Jordarealer end Bredeierens, hvorfor Vedligeholdelsesbyrden heller ikke udelukkende skal hvile paa dem, men paa samtlige Eiendomme, som have Nytte og Interesse i Vandløbets forbedrede Tilstand. — Derimod maa de i Lovudkastets § 38—51 nævnte private Vandløb siges at være stillede paa samme Standpunkt som de i Frd. af 1846 nævnte mindre Vandløb, og Lovudkastet har derfor ogsaa for disse private Vandløb bibeholdt de i Frd. af 1846 for mindre Vandløb nævnte Bestemmelser om Vedligeholdelsesbyrden. — Vi skjønne derfor ikke rettere, end at Forslagets § 13 er i god Overensstemmelse med det nu Bestaaende, ligesom der ved denne Bestemmelse er tilveiebragt en større Lydelighed.

ad § 16.

Hele Udvalget har været enigt om at finde Lovudkastets Bestemmelse i Paragrafens 3die Stykke lige overfor Vedkommende for noget ubillig, nemlig for saa vidt Bevisbyrden i disse Tilfælde skulde paahvile ham. Man enedes derfor om en Forandring i Lovudkastets Udtryk, hvorved denne Ubillighed hæves. (Endringsforslag Nr. 33).